

z kapitalistických armád

Kapitán Ing. Stanislav Kaucký

Perspektivní prostředky kapitalistických armád pro průzkum na velké vzdálenosti

Pro případ konfliktu se státy Varšavské smlouvy v Evropě byly koncipovány nové americké zásady tzv. kombinovaného vzdušného a pozemního boje. Základním předpokladem účinného vedení tohoto boje je široká integrace veškerých sil a prostředků nejen amerických ozbrojených sil, ale i jejich evropských spojenců. Současně s tím mají být ozbrojené síly USA a dalších států NATO podstatně modernizovány a vyzbrojeny zejména kvalitnějšími a účinnějšími průzkumnými prostředky a systémy, schopnými zjistit různé cíle ve značné hloubce, moderními zbraňovými systémy, municí naváděnou na konečné dráze letu, odpovídající bojovou technikou a účinnými prostředky radioelektronického boje. Realizace tohoto záměru vyžaduje uskutečnit v dosavadních systémech řízení, velení a spojení i palebného a zpravodajského zabezpečení kapitalistických armád v 80. a 90. letech celou řadu nezbytných opatření, jejichž cílem je:

— efektivní vedení průzkumu do celé hloubky plánované bojové činnosti, vy-

hodnocování všech potřebných informací o cílech a objektech a jejich včasné předání příslušným velitelským stupňům; to vyžaduje maximální integraci sil a prostředků jednotlivých druhů, jejich vzájemné propojení a zejména napojení na palebné prostředky a systémy,

— vytvoření podmínek pro plánování a řízení bojové činnosti všech složek ozbrojených sil podle jednotného zámyslu, což se projeví v mnohem vyšší koordinovanosti a součinnosti a tím i efektivnosti ničení vybraných cílů protivníka podle důležitosti,

— zabezpečení přesného, spolehlivého, utajeného a proti rušení odolného přenosu dat mezi jednotlivými orgány velení a řízení druhů ozbrojených sil v reálném čase.

Velmi intenzivní rozvoj průzkumných prostředků v kapitalistických armádách se již ve 2. polovině 80. let projeví výrazným zvýšením možnosti a efektivnosti průzkumu jak pozemních pohyblivých i nepohyblivých, tak vzdušných cílů. Ve vývoji průzkumných prostředků je mimořádné

úsilí věnováno zvýšení kapacity vyhledávání a sledování cílů na velké vzdálenosti, možnostem identifikace a rozlišení druhu cílů, zejména však velmi přesného a soustavného určování souřadnic zjištěných cílů. Současně s tím bude nutné řešit otázky mechanizace a automatizace procesů, které souvisí se zabezpečením těchto funkcí s důrazem na kvalitu získávaných, vyhodnocovaných a předávaných průzkumových údajů a na maximální rychlost jejich vhodného využití. Proto se v technickém řešení prosazuje úsilí o široké využití výpočetní techniky pro řízení činnosti a provozů jako jsou sběr, analýza, vyhodnocení a distribuce formalizovaných průzkumových údajů tak, aby jich mohlo být bezprostředně využito k výpočtu parametrů palby a následnému řízení navedení prostředků ničení na důležité cíle protivníka.

Vzájemnou integrací moderních průzkumných a palebných prostředků vzniká nová generace vysoce účinných průzkumných a palebných systémů, které budou postupně ve 2. polovině 80. let zaváděny do výzbroje kapitalistických armád. Ty vytvoří předpoklady zjišťovat a ničit síly, prostředky, důležité objekty a hospodářská centra ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy do hloubky 150 až 300 km. Za zvlášť důležité se přitom považuje oddělení vojsk prvního strategického sledu od druhého a zničení hlubokých operačních a strategických záloh již na počátku války.

Jaké předpoklady budou vytvořeny velitelům a štábům k účinnému ničení vybraných cílů a objektů, bude záviset na technické úrovni průzkumných prostředků a jejich nosičů, na jejich vhodném použití a na cvičenosti a dovednosti jejich obsluh.

Podrobné a věrohodné informace o rozmístění sil a prostředků na válčišti, včasné zjištění a analýza tendencí jejich pohybu dávají maximální předpoklady pro plánování i samotné vedení operací a efektivní použití vlastních sil a prostředků k účinným protiopatřením. S ohledem na vysokou manévrovost, pružnost a rychlost vedení moderního boje, účinek překvapení a maximální podporu jednotek prvního sledu, soudobé průzkumné systémy a procesy, které v nich probíhají, musí být velice variabilní, pružné a hlavně musí zabezpečovat poskytování věrohodných informací o cílech v zájmovém prostoru v reálném čase.

Všechny cíle a objekty na válčišti jsou svým způsobem charakteristické — buď jsou mobilní, vysílají elektromagnetickou energii, vyzařují teplo, nebo odrážejí ra-

diolokační signály — mají tedy určité průzkumové příznaky. Proto převážnou většinu z nich lze různými způsoby zjišťovat, sledovat rychlost a směr jejich pohybu a nepřetržitě určovat jejich souřadnice.

Realizace nové americké strategie předpokládá vedení průzkumu ve značném rozsahu a navíc s mimořádnou přesností a rychlostí tak, aby mohly být analyzovány všechny cíle, určen stupeň jejich nebezpečnosti a podle toho i neúčinnější způsob a pořadí ničení konkrétními palebnými prostředky. Přitom je třeba mít na zřeteli, že jak průzkum, tak následující vedení palby musí být velice přesné utajeny, aby protivník až do posledního okamžiku nemohl být varován. Proto právě utajení těchto činností je a bude základním předpokladem úspěchu.

V souvislosti s prosazováním nových zásad vznikají i nové požadavky na průzkum, zejména však na:

- zvyšování dosahu průzkumných zařízení s cílem postihnout všechny druhy cílů v celé hloubce bojové sestavy protivníka,

- nepřetržitost vedení průzkumu tak, aby nemohlo dojít k překvapení v důsledku přeskupení sil a prostředků, či k neočekávanému zahájení útoku,

- rychlé a přesné zpracování průzkumových údajů značného počtu cílů aplikací nejmodernějších poznatků v oblasti výpočetní techniky k zabezpečení automatizace všech procesů a maximální součinnosti jednotek při výměně a využívání informací,

- spolehlivé, utajené a proti rušení odolné spojení pro řízení činnosti průzkumných prostředků a jejich obsluh a pro přenos průzkumových údajů v reálném čase do střediska analýzy a orgánů velení a řízení,

- schopnost činnosti v podmínkách vedení moderního boje, v prostředí s obrovskou nasyceností radioelektronickými prostředky, za všech povětrnostních podmínek ve dne i v noci a při použití nejnovějších způsobů vedení radioelektronického boje.

S ohledem na tyto požadavky, zvláště na dosah, který je téměř u všech druhů průzkumu závislý na přímé rádiové viditelnosti, se klade hlavní důraz na prostředky vzdušného průzkumu. Pozemní prostředky neztrácejí nic na své opodstatněnosti, hlavně v silně členitém a zalesněném terénu, který je charakteristický právě v prostoru středoevropského válčiště. Využívány budou převážně k průzkumu na krátké vzdálenosti a k upřes-

nění situace v zájmových prostorech. Je snaha vyplnit mezeru v dosahu pozemních a vzdušných prostředků zavedením průzkumných bezpilotních prostředků a upoutaných plošin. Toto úsilí je charakteristické zejména pro pozemní vojsko západoněmecké a francouzské armády, kde jsou v současné době zaváděny průzkumné systémy Argus a CL 289. V pozemním vojsku americké armády plní obdobné úkoly systém OV-1D Mohawk/Slar s dosahem až 100 km.

Americká koncepce kombinovaného vzdušného a pozemního boje však považuje prostředky vzdušného průzkumu za hlavní a z hlediska plnění požadavků na získání potřebných informací v komplexu za zcela rozhodující. Pro zvýšení efektivity vzdušného průzkumu a jeho výsledků se v USA a dalších západních státech vyvíjejí a zdokonalují nejrozumnější průzkumné prostředky a systémy. Nejvýrazněji se na tom podílejí USA, Velká Británie, NSR a Francie, přičemž je tento vývoj veden ve dvou základních směrech:

1. Integrací několika průzkumných zařízení, pracujících na odlišných principech, v jeden monolitní celek, instalovaný na letounu nebo vrtulníku. Jednotlivé druhy průzkumu odlišně reagují na vlastnosti různých cílů, dílčí údaje se množstvím způsobem navzájem doplňují, čímž je zabezpečena maximální věrohodnost průzkumných informací, vyloučena nejednoznačnost a jsou získávány nejrealističtější průzkumné údaje o cílech.

2. Použitím jednoúčelových průzkumných letounů a vrtulníků se speciálním průzkumným zařízením jednoho druhu a přenosovým systémem pro zabezpečení předání průzkumných údajů pozemním vyhodnocovacím střediskům. Značné nároky jsou přitom kladeny na spolehlivost, odolnost a utajení přenosu. Přednostmi jsou jednoduchost, podstatně menší složitost a nižší cena.

Vzájemná slučitelnost průzkumné aparatury s palubní elektronikou letounu je značně složitá a konstrukčně náročná, a proto se vždy velice pečlivě posuzuje co nejjednodušší řešení s ohledem na předpokládané použití letounu. Přitom je cílem dosáhnout co nejmenší hmotnosti, objemu, maximální spolehlivosti a zamezení vzájemného rušení.

Od průzkumných letounů se požaduje, aby svými letovými charakteristikami zabezpečovaly takové letové manévry, které jim umožní rychle a skrytě se přiblížit k objektu průzkumu na dosah, vhodný k získání potřebných údajů v závislosti na možnostech palubní průzkumné aparatury, meteorologických podmínkách a na

charakteru úkolu, a to pokud možno jediným průletem nad prostorem. Jednotlivé druhy průzkumu obvykle nelze vést současně a za všech okolností, což vyplývá z jejich podstaty a principů činnosti. Prostředky radiotechnického průzkumu vyžadují velkou operační výšku, která však nevyhovuje fotografickým prostředkům. Proto obvykle bude fotografování radioelektronických cílů ztíženo. Velmi důležitá pro správnou funkci radiolokačních, fotografických a dalších prostředků je velmi přesně stabilizovaná základna, jejíž funkce nesmí být ovlivněna rušivými vlivy nebo manévrováním letounu.

V souvislosti se zvyšující se mobilitou bojových prostředků mají vzrůstající hodnotu pouze ty průzkumné prostředky, které reagují na cíle okamžitě a potřebné údaje poskytují neprodleně. Z těchto důvodů klasické prostředky, vybavené známým zařízením, jako jsou zakreslovače nebo filmový pás, nevyhovují soudobým podmínkám. Proto byly postupně nahrazovány moderními prostředky s přenosovým systémem, nebo byly vybaveny snímači, převodníky, počítači a přenosovými systémy k zabezpečení předávání reálného obrazu jak fotografických snímků, tak radiolokačního obrazu z letounu pozemnímu vyhodnocovacímu středisku. Tím odpadlo zdlouhavé vyvolávání filmů a jejich vyhodnocení po přistání letounu a průzkumné údaje neztrácely nic na své aktuálnosti. Průzkumné letouny jsou průběžně vybavovány moderními prostředky televizního a infračerveného průzkumu k získávání doplňkových údajů.

Moderní průzkumnou techniku nepředstavují pouze průzkumné letouny jako nosiče, ale především vysoce vyspělá průzkumná zařízení, u kterých bylo aplikována celá řada nových poznatků z různých oblastí vědy a techniky. To postupně umožňuje používat zcela nových způsobů činnosti, metod a způsobů vedení průzkumu. Na vzájemný vztah moderní letecké techniky a instalované průzkumné výstroje je třeba pohlížet jako na monolitní celek, v němž se vzájemně doplňují buď přednosti, nebo nedostatky jednoho z nich. Efektivní průzkumný systém 80. a 90. let musí v sobě spojit výborné letové charakteristiky letounu s mimořádnými možnostmi průzkumné výstroje. Vývoj a rozvoj obou prvků nelze od sebe odtrhnout, ale naopak — musí probíhat v jednotě a navzájem se doplňovat. Příkladem řešení byl projekt vzdušného radiolokačního průzkumu amerického pozemního vojska s názvem Sotas. Vrtulník UH-60B ztíženě zůstával za kvalitním průzkumným radiolokátorem Slar AN/APS-136 a podstatně

znižoval kvalitu a možnosti vedení průzkumu pozemních cílů. Naproti tomu v projektu Assault Breaker se podařilo maximálně skloubit oba prvky — výborné letové vlastnosti letounu TR-1 s přednostmi víceúčelového průzkumného radiolokátoru Pave Mover. Značná operační výška, stabilita letounu za letu, dlouhá doba letu, přesnost, spolehlivost provozu, vysoká rozlišovací schopnost a další přednosti radiolokátoru se staly základem vyvíjeného automatizovaného průzkumného systému J-STARS (Joint-Stand Off Target Attack Radar System) pozemního vojska a vojenského letectva americké armády.

Vysoká úroveň aplikované radiolokační techniky skýtá daleko širší možnosti jak kvantitativní, tak kvalitativní. Zabezpečuje průzkum ve velkém měřítku do hloubky až několika stovek kilometrů, ale současně s tím i velice přesné zaměřování a určování souřadnic cílů na ploše pouhých několika čtverečních kilometrů. Mimo tyto základní funkce přináší i další možnosti, jako je mapování prostoru bojové činnosti a zabezpečení navádění prostředků ničení (letounů, řízených střel a speciální munice) kódovanými povely prostřednictvím radiolokačního signálu. Značnou předností tohoto způsobu navedení je řízení procesů z pozemního řídicího střediska, přičemž letoun s palubním radiolokátorem je využíván jako retranslační prostředek. Pilot tak není zbytečně zatěžován plněním úkolů navedení, ale řídí let po předem stanoveném kursu a podle pokynů ze země ovládá činnost radiolokátoru. Značná operační výška více než 20 000 m, vysoký výkon vysílače a moderní druhy kombinovaných provozů zajišťují požadovaný dosah a bezporuchovou činnost i v podmínkách silného radioelektronického rušení.

80. léta přinesla též podstatně vyšší kapacitní možnosti a zejména kvalitu zobrazení průzkumných informací. Úspěšně již byly vyzkoušeny nové způsoby korelačních metod a vytváření kombinovaných obrazů zájmového prostoru integrací výsledků několika druhů průzkumu. Číslíkové zpracování těchto výsledků umožňuje realizovat tzv. stereoskopické zobrazení reálné situace, obsahující maximální informace o všech cílech — souřadnice, druh, státní příslušnost, charakter vyznačování, optické charakteristiky a profil terénu atd. Stábům to umožňuje správnou identifikaci cíle či objektu, vyhodnotit jeho nebezpečnost a důležitost a správně rozhodnout o způsobu pořadí ničení. Spolehlivě lze analyzovat velitelská stanoviště, letecké základny, komunikace, prostory soustředění sil a prostředků protivníka a co je

nejdůležitější — sebelepší změny v situaci. Tento způsob vyhodnocování byl již vyzkoušen a bude plně realizován v americkém systému vzdušného radiotechnického průzkumu a navedení PLSS (Precision Location and Strike System). Do roku 1990 má být na středoevropském válečném zavedeno celkem 5 systémů PLSS. K navedení letounů na cíle používá speciální navigační zařízení VNS (Vehicle Navigation System) a navedení řízených střel WNS (Weapon Navigation System). Oba tyto systémy vynikají mimořádnou přesností určování souřadnic i navedení až do jednotek metrů. Do dvou minut po zjištění bude moci být cíl zničen.

Jedním z nejtěžších a doposud nevyřešených problémů je otázka navigačního zabezpečení. V souvislosti se zavedením družicového navigačního systému NAVSTAR koncem 80. let se přesnost ještě zvýší.

Progresivním řešením systému vzdušného radiolokačního průzkumu je též americký vzdušný systém řízení a uvědomování AWACS (Airborne Warning and Control System) a jeho zdokonalená varianta určená pro NATO NAEW (NATO Airborne Early Warning) na letounech E-3 Sentry. Přednostmi tohoto systému jsou vysoká kapacita, přesnost a kvalita vyhodnocení vzdušné situace. Je schopen zjišťovat až 1000 vzdušných cílů v malých až velkých výškách na vzdálenost až 550 km, 300 až 400 z nich pak automaticky sledovat a na 50 vést současně navádění. Tyto výsledky jsou poskytovány v reálném čase ve prospěch taktického letectva a protivzdušné obrany. Novou kvalitativní skutečností je, že systém AWACS/NAEW je schopen řídit vlastní ochranu prostřednictvím bojových letounů s kvalitní výzbrojí. Tím se zvyšuje pravděpodobnost jeho přežití. Aktivní spolupráce a součinnost s prostředky PVO spočívá zejména v uvědomování konkrétních palebných baterií o cílech, které vletávají do prostoru aktivního dosahu jejich palebných prostředků. Aktivace radiolokačních prostředků bude moci být oddálena až do okamžiku, kdy už protivník nebude mít čas k rušení nebo k letovým manévřům, čímž se zvýší efektivnost ničení vzdušných cílů.

Konečný efekt výsledků průzkumu je však přímo závislý na technické úrovni a kvalitě spojení, na odolnosti proti radioelektronickému rušení, na rychlosti a kapacitních možnostech přenosu při maximálním utajení. Proto souběžně s vývojem průzkumných zařízení jsou velice intenzivně řešeny otázky přenosu informací. K těmto účelům je v USA vyvíjen jednotný automatizovaný systém distribuce dat

JTIDS [Joint Tactical Information Distribution System].

V oblasti vývoje průzkumných letounů se ve všech kapitalistických armádách vyskytují značné problémy, které vyplývají z individuálních požadavků jednotlivých složek ozbrojených sil. Požadují průzkumné systémy odlišných koncepcí s ohledem na dosavadní průzkumnou techniku a otázky vzájemné sloučitelnosti. Na druhé straně ministerstvo obrany USA a dalších států NATO a Francie prosazují vývoj jednotného systému, jehož informací by mohly využívat všechny složky ozbrojených sil.

Aby průzkumné letouny mohly vést efektivní průzkum, musí se co nejvíce přiblížit k cíli. Tim se však současně vystavují reálnému nebezpečí jejich zničení protivzdušnou obranou protivníka. S tím je spojen další problém, a to jak zabezpečit ochranu průzkumných letounů před PVO s cílem dosáhnout maximální pravděpodobnosti jejich přežití. Rozsah prostředků pro vlastní ochranu průzkumných letounů a možnosti jejich použití jsou určitým kompromisem. Perfektní ochrana s sebou nese i nadměrnou hmotnost a objem na úkor palubní průzkumné výstroje. Proto se převážná většina průzkumných letounů vybavuje pouze vysoce citlivými všesměrovými výstražnými radiolokačními přijímači a pasivními a malovýkonnými aktivními rušiči pro zabezpečení výstrahy při ozáření radiolokátory letounů a komplexů PVO protivníka a pro jejich rušení.

Bezpečnost a ochrana průzkumných letounů před PVO protivníka byly hlavními motivačními prvky, které měly za následek přenesení operační působnosti průzkumných systémů mimo dosah prostředků PVO. Ochrana spočívá ve značných operačních výškách nad 20 000 m a v relativně velké vzdálenosti — 50 až 150 km od čáry dotyku. Současně s tím však značně stouply nároky na palubní průzkumné prostředky, na dosah, rozlišovací schopnost, přesnost určování souřadnic, citlivost, utajení provozu atd., jelikož i při jejich relativním vzdálení se od objektu průzkumu musí zabezpečit mnohem vyšší přesnost.

K ulehčení pilotáže letounu je již většina palubní průzkumné výstroje přizpůsobena novým požadavkům a pracuje zcela automaticky. Veškeré činnosti jsou řízeny počítači a probíhající procesy jsou předem naprogramovány. Některé z nich jsou doplněny pamětí, která obsahuje základní takticko-technická data zjišťovaných cílů. Naměřené parametry se pak automaticky porovnávají s údaji v paměti a je možné

vyhodnotit konkrétní typy zjištěné techniky. Podrobná analýza typů a jejich dislokace umožňuje zjistit celé systémy PVO, radiotechnického zabezpečení letectva, jednotek radioelektronického rušení a systémy velení vojskům a řízení ozbrojených sil armád států Varšavské smlouvy.

Mimořádná pozornost je věnována též otázkám utajení vedení průzkumu. Vedle aplikací moderních poznatků v oblasti elektroniky se vývoj soustřeďuje též na problémy samotného zjištění průzkumného letounu. K tomu byla přijata celá řada konstrukčních opatření. Použití netradičních leteckých konstrukčních materiálů, zvláště kompozitních a speciálních povrchových úprav ke snížení odrazu, k pohlcování nebo rozptýlení radiolokačních signálů či opatření k ochlazení výfukových plynů leteckých motorů značně ztěžují nebo dokonce znemožňují zjištění letounu. Vzhledem k tomu, že již v současné době většina palubních průzkumných zařízení pracuje zcela pasivním způsobem, používá moderních způsobů a principů vyzařování, rychlých změn provozních parametrů a utajeného zakódovaného spojení, bude jejich zjištění protivníkem značně ztěženo.

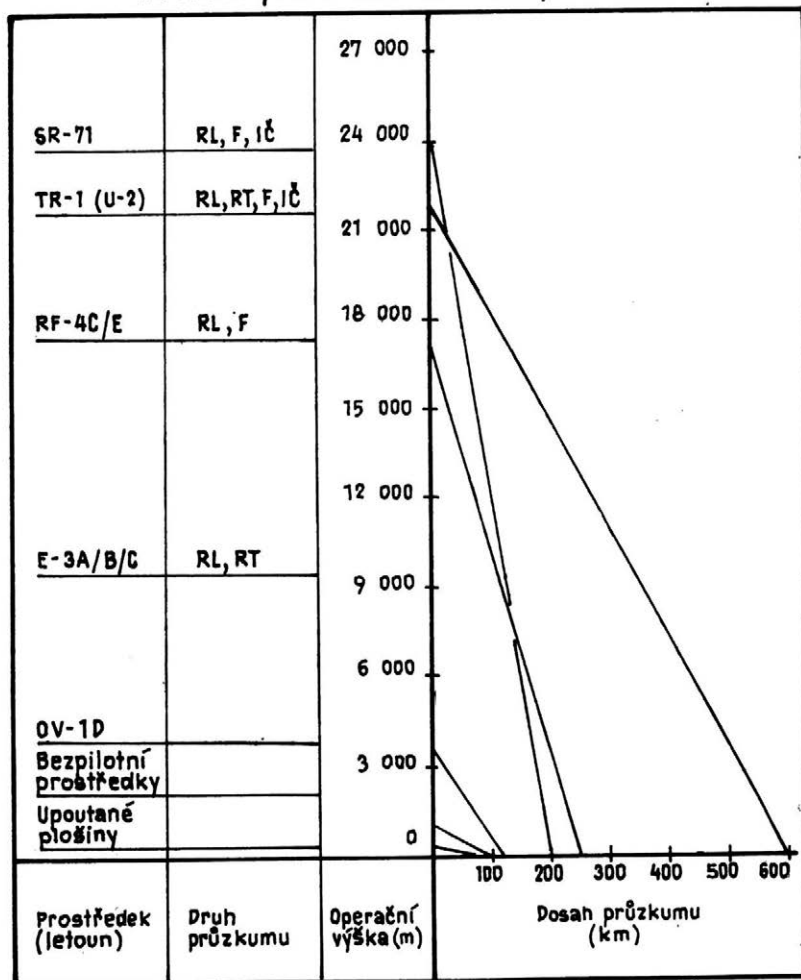
Přehled prostředků a dosah průzkumu znázorňuje schéma na s. 80.

Charakteristické vlastnosti perspektivních průzkumných prostředků a systémů do roku 2000 jsou:

- schopnost vedení průzkumu do značné hloubky z prostoru mimo účinný dosah prostředků PVO,
- vysoká kapacita a přesnost průzkumu, zpracování průzkumových údajů v reálném čase,
- dosažení značné technické úrovně a sloučitelnosti druhů průzkumu tak, aby již při prvním průletu byly získány všechny potřebné informace ze zájmového prostoru,
- maximální věrohodnost průzkumových informací,
- široká integrace všech zdrojů a druhů průzkumu, postupné vytváření komplexních průzkumných a průzkumných a palebných systémů,
- rychlá využitelnost veškerých průzkumových informací velkým počtem uživatelů všech složek ozbrojených sil.

V moderních podmínkách, kdy je válčíště přímo přeplněno velkým počtem různých mobilních cílů, je velmi důležitý bezchybný a rychlý výběr zájmových cílů a jejich překvapivé ničení v libovolné hloubce prvním úderem. Přitom jde o bezprostřední, centrálně řízené a prioritní ničení cílů v nevídaném rozsahu. Tyto

Přehled prostředků a dosah průzkumu

poznatky postupně vedly k urychlenému rozvoji klasické munice a zbraní, od vyso-

ce přesných zbraní k průzkumným a palebným systémům různého druhu.

Vojenská strategie a taktika ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy je založena na vysokém stupni mobilnosti, manévrovosti, faktoru překvapení a maximální podpoře jednotek prvního sledu jednotkami druhého sledu a zálohami. Hlavním úkolem americké koncepce kombinovaného vzdušného a pozemního boje je postihovat všechny tyto důležité faktory. Proto vývoj a výzkum v kapitalistických armádách vynakládá maximální úsilí k dosažení takové technické úrovně průzkumných prostředků na velké vzdálenosti, které by splňovaly všechny požadavky na ně kladené. První realizace, kterými jsou systémy Assault Breaker/CSWS, PLSS, AWACS/NAEW a další svědčí o tom, že vytyčený cíl bude pouze otázkou možností rychlé aplikace výsledků vývoje a výzkumu do praxe, prosazení zámyslu vojenských rozpočtů v oblasti vyzbrojování, kapacity a pružnosti zbrojní výroby.

Štáby ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy budou muset brát zřetel na nové kvalitativní možnosti průzkumu v západních armádách jak při plánování, tak v průběhu vedení bojové činnosti. Průzkumné prostředky nepřítelů velice rychle zjistí přesuny sil a prostředků, aktivaci radioelektronických prostředků a další činnosti vojsk na mnohem větší vzdálenosti než předtím, dokáží spolehlivě vyhodnotit místa velení a řízení a další objekty prvořadě důležitosti, proto soustředění bojové techniky, vytvá-

ření bojových sestav, dislokaci prostředků radiotechnického zabezpečení letectva a rozmístění prostředků a systémů PVO. Podle těchto průzkumných příznaků budou štáby kapitalistických armád schopny analyzovat a vyhodnocovat předpokládaný zámysl zasazení vojsk na válčišti. Ve vhodném okamžiku budou moci zahájit velice přesnou palbu na nejdůležitější cíle v celé hloubce bojové sestavy. K tomu využijí všech předností a schopností moderních průzkumných a palebných systémů, přesností protiradiolokačních řízených střel a speciální protitankové munice, naváděné na konečné dráze letu. Tím budou moci dosáhnout v relativně krátké době silného rušení systémů řízení a velení, bojeschopnosti protivzdušné obrany a vyřazení značného počtu obrněné techniky, přičemž konečný účinek těchto zbraní má být srovnatelný s použitím jaderných zbraní.

Z toho vyplývá, že na průzkum na velké vzdálenosti, jako na prostředek vytváření předpokladů úspěšného vedení boje, jsou kladeny mimořádné nároky, které se budou s vývojem taktiky a techniky a v důsledku protipatření nepřítelů stále zvyšovat.

Realizaci nové americké koncepce kombinovaného vzdušného a pozemního boje vystupuje nyní opět na povrch skutečná agresivní podstata vojenského uskupení Severoatlantického paktu. Posílání a úkoly průzkumu jsou v této souvislosti stále více důležitější a nutnější, než kdykoli předtím.